

MONITOR KOREAŃSKI

„Monitor Koreański” omawia i komentuje najważniejsze wydarzenia związane z aktualną sytuacją polityczną, gospodarczą i społeczną w Korei Południowej, ze szczególnym naciskiem na działania Korei Południowej w regionie Europy Środkowej oraz relacje międzykoreańskie.

DR JOANNA BECZKOWSKA

OŚRODEK SPRAW AZJATYCKICH
UNIwersytet ŁÓDZKI

MONITOR KOREAŃSKI

MAJ 2026

UGODA Z SAMSUNGIEM MOŻE STAĆ SIĘ PUNKTEM ZWROTNYM. Możliwy kryzys związany z groźbą strajku został w maju zażegnany. Przyjęta ugoda przewiduje powiązanie części wynagrodzeń pracowników działu półprzewodników z zyskami operacyjnymi spółki, co stanowi rzadko spotykane rozwiązanie wśród dużych koreańskich przedsiębiorstw. Porozumienie zostało uznane za pierwsze znaczące zwycięstwo związków zawodowych w historii Samsunga. Jednocześnie wskazuje się, że ustępstwa firmy mogą zachęcić związki zawodowe w innych sektorach do wysuwania podobnych żądań dotyczących udziału pracowników w zyskach przedsiębiorstw, zwiększając presję płacową w koreańskiej gospodarce.

I. WYDARZENIA SZCZEBLA CENTRALNEGO

4 maja: zmiany w przepisach wizowych zostały zapowiedziane przez rząd.

Ministerstwo Sprawiedliwości zatwierdziło pakiet reform obejmujących politykę wizową i pobytową, których celem jest przeciwdziałanie skutkom starzenia się społeczeństwa oraz niedoborom pracowników w wybranych sektorach gospodarki. Decyzje zostały przyjęte podczas posiedzenia Rady ds. Polityki Wizowej i Pobytowej pod przewodnictwem ministra sprawiedliwości Jung Sung-ho. Jednym z najważniejszych elementów reformy jest złagodzenie wymogów dla cudzoziemców ubiegających się o wizę szkoleniową D-4 przeznaczoną dla uczestników programów nauki kuchni koreańskiej. Władze liczą, że ułatwienia przyczynią się do dalszej internacjonalizacji koreańskiej gastronomii i zwiększenia jej globalnej popularności jako elementu soft power. Rząd zdecydował również o rozszerzeniu możliwości zatrudniania wykwalifikowanych pracowników zagranicznych w sektorach dotkniętych niedoborem siły roboczej. W ramach programu pilotażowego wiz E-7-3 do listy zawodów objętych rekrutacją zagranicznych specjalistów włączono branżę form odlewniczych, która od lat zmaga się z problemami kadrowymi. Nowe regulacje obejmują także wydłużenie pobytu zagranicznych pracowników zdalnych na wyspie Jeju z 30 do 90 dni, co ma wspierać rozwój lokalnej gospodarki i przyciągać tzw. cyfrowych nomadów. Ponadto uproszczono procedury wizowe dla zagranicznych absolwentów kierunków ścisłych i inżynierskich oraz rozszerzono możliwości edukacyjne dla studentów zagranicznych i absolwentów szkół średnich z państw OECD zainteresowanych studiami w Korei Południowej.

6 maja: ustawa o specjalnym prokuratorze wywołała publiczną debatę.

Rządząca Partia Demokratyczna złożyła 30 kwietnia projekt ustawy przewidujący powołanie specjalnego prokuratora do zbadania przypadków domniemyanych nadużyć prokuratury podczas postępowań prowadzonych przeciwko politykom opozycji za rządów byłego prezydenta Yoon Suk-yeola. Projekt obejmuje m.in. sprawy związane z projektami deweloperskimi Daejang-dong i Wirye oraz aferą transferu środków do Korei Północnej przez firmę Ssangbangwool. Są to postępowania bezpośrednio lub pośrednio powiązane z prezydentem Lee Jae-myungiem. Największe kontrowersje budzi zapis przyznający specjalnemu prokuratorowi możliwość przejęcia trwających postępowań sądowych oraz wycofania aktów oskarżenia wniesionych przez prokuraturę. W praktyce oznaczałoby to możliwość zakończenia części procesów bez wydania wyroku przez sąd. Opozycyjna Partia Siły Narodu określiła projekt mianem „ustawy o likwidacji procesów”, argumentując, że stwarza on ryzyko politycznej ingerencji w wymiar sprawiedliwości. Dodatkowe kontrowersje wywołuje fakt, że zgodnie z projektem to prezydent Lee Jae-myung mianowałby specjalnego prokuratora, mimo że część analizowanych spraw dotyczy jego samego. Krytycy ustawy wskazują na potencjalny konflikt interesów oraz zagrożenie dla zasady niezależności sądów. Wątpliwości zgłosili również przedstawiciele środowisk prawniczych, podkreślając, że instytucja specjalnego prokuratora została stworzona do badania nadużyć osób sprawujących władzę, a nie do ingerowania w toczące się postępowania sądowe. Co istotne, sam prezydent Lee Jae-myung przyjął wobec projektu bardziej ostrożne stanowisko niż część własnego obozu politycznego. Zaaapelował o dokładne konsultacje społeczne oraz rozważę w kwestii harmonogramu i procedury procedowania ustawy.

7 maja: głosowanie w sprawie zmiany konstytucji nie powiodło się.

Próba uchwalenia nowelizacji konstytucji, przygotowanej przez przewodniczącego parlamentu Woo Won-shika i popartej przez sześć ugrupowań politycznych, zakończyła się niepowodzeniem z powodu braku wymaganego kworum. W głosowaniu uczestniczyło jedynie 178 deputowanych, podczas gdy do rozpoczęcia procedury konieczna była obecność co najmniej dwóch trzecich składu Zgromadzenia Narodowego (191 posłów). Głosowanie zostało zbojkotowane przez opozycyjną Partię Siły Narodu dysponującą 106 mandatami. Projekt określany był przez jego zwolenników jako „minimalna reforma konstytucyjna”, ponieważ obejmował głównie kwestie o szerokim poparciu politycznym, takie jak wpisanie do preambuły konstytucji dziedzictwa ruchów prodemokratycznych, wzmocnienie zasad zrównoważonego rozwoju regionalnego oraz zaostrenie kontroli parlamentarnej nad ewentualnym wprowadzaniem stanu wojennego. Propozycje te były bezpośrednio związane z doświadczeniami kryzysu politycznego wywołanego przez próbę wprowadzenia stanu wyjątkowego przez byłego prezydenta Yoon Suk-yeola.

Przewodniczący parlamentu Woo Won-shik ostro skrytykował bojkot opozycji, argumentując, że uniemożliwienie głosowania nad reformą zwiększa ryzyko powtórzenia się podobnych kryzysów konstytucyjnych w przyszłości.

9 maja: porozumienie o współpracy w sektorze stoczniowym zostało podpisane z USA. W Waszyngtonie wiceminister handlu Park Jung-sung oraz podsekretarz handlu USA William Kimmitt podpisali memorandum dotyczące rozwoju współpracy w przemyśle stoczniowym. Porozumienie stanowi element realizacji ubiegłorocznej umowy handlowej, w ramach której Korea Południowa zobowiązała się do zainwestowania 150 mld dolarów w amerykański sektor stoczniowy oraz łącznie 350 mld dolarów w gospodarkę USA. Na mocy memorandum powstanie inicjatywa Korea-USA Shipbuilding Partnership Initiative (KUSPI), mająca wspierać współpracę w zakresie budowy statków cywilnych, modernizacji przemysłu stoczniowego, szkolenia kadr oraz inwestycji w sektorze morskim. Kluczową rolę w realizacji projektu ma odgrywać utworzenie Koreańsko-Amerykańskiego Centrum Partnerstwa Stoczniowego w Waszyngtonie, które będzie koordynować współpracę administracji, przedsiębiorstw i instytucji badawczych obu państw.

12 maja: wsparcie amerykańskiej inicjatywy bezpieczeństwa w Cieśninie Ormuz jest rozważane przez Seul. Minister obrony Ahn Gyu-back poinformował po rozmowach z sekretarzem obrony USA Petem Hegsethem w Waszyngtonie, że Seul analizuje możliwość stopniowego włączenia się w międzynarodowe działania na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi w Cieśninie Ormuz. Wśród rozważanych form zaangażowania wymieniono deklaracje politycznego poparcia, oddelegowanie personelu, wymianę informacji oraz ewentualne udostępnienie wybranych zasobów wojskowych. Ahn podkreślił jednak, że nie prowadzono szczegółowych rozmów dotyczących bezpośredniego udziału południowokoreańskich sił zbrojnych, a wszelkie decyzje będą wymagały przeprowadzenia krajowych procedur prawnych. Rozmowy odbyły się po ataku na obsługiwany przez południowokoreańskiego armatora statek handlowy *HMM Namu* w rejonie Cieśniny Ormuz. Oprócz kwestii bliskowschodnich ministrowie omówili również transfer dowództwa operacyjnego (OPCON) na rzecz Korei Południowej, rozwój zdolności obronnych Seulu oraz projekt budowy okrętów podwodnych o napędzie atomowym. Ahn potwierdził stanowisko rządu Lee Jae-myunga opowiadające się za przyspieszeniem procesu przejścia pełnej odpowiedzialności za obronę Półwyspu Koreańskiego. Jednocześnie zaznaczył, że podczas spotkania nie poruszano kwestii redukcji amerykańskiego kontyngentu wojskowego w Korei Południowej.

19 maja: w Andong odbył się szczyt z udziałem Japonii. Prezydent Lee Jae-myung oraz premier Japonii Sanae Takaichi podczas szczytu uzgodnili

pogłębienie współpracy w zakresie stabilności dostaw surowców energetycznych, w tym ropy naftowej i skroplonego gazu ziemnego (LNG). Rozmowy były odpowiedzią na rosnącą niestabilność na światowych rynkach energii. Obie strony zadeklarowały rozwój mechanizmów wymiany informacji dotyczących dostaw i rezerw strategicznych oraz analizę możliwości wzajemnego wsparcia w zakresie dostaw ropy i LNG. Przywódcy potwierdzili również wolę dalszego rozwijania Partnerstwa na rzecz łańcuchów dostaw (SCPA) podpisanego w marcu 2026 r. Podczas spotkania omówiono także kwestie bezpieczeństwa regionalnego, współpracy w dziedzinie sztucznej inteligencji oraz relacji historycznych. Lee Jae-myung przedstawił wizję pokojowej koegzystencji na Półwyspie Koreańskim. Ponadto obie strony zadeklarowały rozwój współpracy technologicznej w sektorze AI. Zapowiedziano również rozpoczęcie analiz DNA szczątków koreańskich robotników przymusowych odnalezionych w japońskiej kopalni Chosei, co ma stanowić element dialogu historycznego między oboma państwami. Komentarz na temat szczytu zob. [Blog OSA](#).

20 maja: działania Izraela zostały skrytykowane przez Prezydenta. Lee Jae-myung skrytykował działania Izraela po zatrzymaniu statku humanitarnego zmierzającego do Strefy Gazy, na którego pokładzie znajdował się koreański aktywista. Podczas posiedzenia Rady Ministrów Lee określił działania Izraela jako „niehumanitarne” i sprzeczne z podstawowymi normami prawa międzynarodowego, kwestionując legalność przejęcia jednostki poza izraelskimi wodami terytorialnymi. Prezydent zasugerował również konieczność rozważenia bardziej stanowczej reakcji dyplomatycznej Seulu. W trakcie dyskusji Lee odniósł się także do wydanego przez Międzynarodowy Trybunał Karny nakazu aresztowania premiera Izraela Benjamin Netanyahu, określając go mianem „przestępcy wojennego”. Wypowiedzi prezydenta wskazują na możliwość zaostżenia tonu polityki Korei Południowej wobec działań Izraela w Strefie Gazy, szczególnie w sytuacjach bezpośrednio dotyczących obywateli Korei Południowej. W odpowiedzi na słowa prezydenta Lee Jae-myunga strona izraelska wyraziła nadzieję, że dwustronne stosunki nie ulegną pogorszeniu.

21 maja: kampanie wyborcze zostały oficjalnie rozpoczęte. Wraz z początkiem oficjalnej kampanii wyborczej przed wyborami samorządowymi i parlamentarnymi wyborami uzupełniającymi główne ugrupowania polityczne rozpoczęły intensywną mobilizację elektoratu w kluczowych regionach kraju. Wybory mają szczególne znaczenie polityczne, ponieważ są pierwszym ogólnokrajowym sprawdzianem poparcia społecznego po roku rządów administracji Lee Jae-myunga, po kryzysie związanym z wprowadzeniem stanu wyjątkowego i impeachmentem poprzedniego prezydenta. Rządząca Partia Demokratyczna skoncentrowała kampanię na narracji rozliczenia poprzedniego obozu władzy, podkreślając potrzebę wzmocnienia pozycji rządu centralnego

oraz kontynuacji reform. Szczególną uwagę poświęcono regionom uznawanym za politycznie konkurencyjne, w tym Seulowi, prowincji Gyeonggi i regionowi Chungcheong. Z kolei Partia Siły Narodu budowała przekaz wokół potrzeby ograniczenia dominacji obozu rządzącego oraz krytyki działań administracji Lee Jae-myunga, eksponując kwestie gospodarcze, podatkowe i mieszkaniowe. Kampania opozycji koncentrowała się głównie na regionach konserwatywnych oraz strategicznych okręgach wahających się. Intensywne działania prowadziły także mniejsze ugrupowania, w tym Partia Odbudowy Korei oraz Partia Reform, starające się wykorzystać niezadowolenie części wyborców z dominacji dwóch głównych bloków politycznych. Rozpoczęcie kampanii potwierdza dalszą polaryzację sceny politycznej Korei Południowej oraz wysoką stawkę polityczną nadchodzących wyborów, które będą interpretowane jako istotny wskaźnik społecznego poparcia dla kierunku polityki nowej administracji.

21 maja: oświadczenie w sprawie sporu handlowego z USA zostało wydane przez MSZ. Ministerstwo Spraw Zagranicznych Korei Południowej poinformowało o istnieniu wspólnego stanowiska Seulu i Waszyngtonu, zgodnie z którym bieżące spory handlowe, w tym kontrowersje dotyczące działalności amerykańskich firm w Korei Południowej, nie powinny negatywnie wpływać na współpracę w obszarze bezpieczeństwa. Władze obu państw uzgodniły rozpoczęcie prac nad wdrażaniem zapisów wspólnego dokumentu dotyczącego współpracy strategicznej, obejmującej m.in. kwestie okrętów o napędzie atomowym oraz energetyki jądrowej. W ramach dalszych konsultacji do Seulu ma przybyć delegacja Departamentu Stanu USA pod przewodnictwem podsekretarz stanu Allison Hooker. Równocześnie południowokoreańskie MSZ unikało bezpośredniego odniesienia się do wypowiedzi kandydatki na ambasadora USA w Seulu Michelle Steel, która podczas przesłuchania w Kongresie podnosiła kwestie potencjalnej dyskryminacji amerykańskich przedsiębiorstw działających w Korei Południowej, w tym firmy Coupang. Śledztwo z sprawie wycieku danych osobowych z tej firmy i groźba zawieszenia jej działalności wywołała spór z USA. Strona południowokoreańska podkreśliła jednak znaczenie dalszego wzmacniania sojuszu koreańsko-amerykańskiego oraz rolę przyszłej ambasador w rozwijaniu współpracy bilateralnej.

22 maja: wyzwania na rynku pracy zostały omówione z dyrektorem Międzynarodowej Organizacji Pracy. Prezydent Lee Jae-myung spotkał się w Seulu z dyrektorem generalnym Międzynarodowej Organizacji Pracy Gilbertem Houngho, aby omówić wyzwania rynku pracy w dobie sztucznej inteligencji. Szczególną uwagę poświęcono wpływowi AI na zatrudnienie oraz konieczności ograniczania ryzyka zastępowania pracowników przez nowe technologie. Prezydent przedstawił również plany utworzenia międzynarodowej platformy współpracy Global AI Hub, która ma skupiać organizacje międzynarodowe i banki rozwojowe wokół wykorzystania sztucznej inteligencji

do rozwiązywania problemów globalnych, w tym w obszarze rynku pracy. Hounghbo zadeklarował gotowość ILO do udziału w inicjatywie oraz podziękował Korei Południowej za wsparcie finansowe organizacji. Spotkanie wpisuje się w działania administracji Lee Jae-myunga na rzecz budowy modelu rozwoju gospodarczego, który łączy przyspieszoną transformację technologiczną z ochroną praw pracowniczych i ograniczaniem społecznych kosztów wdrażania AI.

27 maja: rekordowa liczba cudzoziemców uzyskała prawo głosu w wyborach lokalnych. Zgodnie z danymi Centralnej Komisji Wyborczej oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Bezpieczeństwa liczba cudzoziemców uprawnionych do udziału w wyborach samorządowych 3 czerwca przekroczyła 151 tys., osiągając najwyższy poziom w historii. Oznacza to wzrost o niemal 19% w porównaniu z poprzednimi wyborami lokalnymi z 2022 r. Prawo głosu w wyborach samorządowych przysługuje w Korei Południowej cudzoziemcom posiadającym status stałego rezydenta przez co najmniej trzy lata. Choć cudzoziemcy nadal stanowią jedynie ok. 0,34% wszystkich wyborców, kwestia ich rosnącej liczby stała się przedmiotem debaty politycznej. W części środowisk konserwatywnych pojawiły się postulaty ograniczenia praw wyborczych na zasadzie wzajemności, szczególnie wobec obywateli państw, które nie przyznają analogicznych uprawnień Koreańczykom. Dyskusja dotyczy głównie obywateli Chin, stanowiących największą grupę zagranicznych wyborców. Jednocześnie dane pokazują utrzymującą się niską frekwencję wśród cudzoziemców, która od lat pozostaje znacznie niższa niż średnia krajowa. Sprawa wpisuje się w szerszą debatę dotyczącą rosnącej liczby mieszkańców zagranicznego pochodzenia w Korei Południowej.

27 maja: porozumienie płacowe zostało zawarte w Samsungu. Członkowie związków zawodowych Samsung Electronics zatwierdzili wynegocjowane z kierownictwem porozumienie płacowe na 2026 r., kończąc trwający od miesięcy spór dotyczący wynagrodzeń i systemu premiowego. Osiągnięcie kompromisu pozwoliło uniknąć ryzyka strajku w największym na świecie przedsiębiorstwie produkującym pamięci półprzewodnikowe, a tym samym potencjalnych zakłóceń w globalnych łańcuchach dostaw półprzewodników. Elementem porozumienia jest nowy system premii uzależnionych od wyników finansowych, który może skutkować wypłatą rekordowo wysokich bonusów dla części pracowników sektora pamięci. W południowokoreańskich mediach i środowiskach biznesowych pojawiły się obawy, że porozumienie Samsunga zachęci związki zawodowe w innych dużych przedsiębiorstwach do wysuwania podobnych żądań dotyczących udziału pracowników w zyskach firm. Tendencja ta jest już widoczna m.in. w Hyundai Motor oraz części przedsiębiorstw sektora technologicznego. Wydarzenie pokazuje rosnącą siłę związków zawodowych w Korei Południowej oraz narastającą debatę nad podziałem korzyści

wynikających z rozwoju branż strategicznych, zwłaszcza sektora półprzewodników i technologii związanych ze sztuczną inteligencją.

30 maja: znaczenie współpracy trójstronnej zostało potwierdzone przez USA, Japonię i Koreę Południową. Na marginesie Dialogu Shangri-La w Singapurze minister obrony Ahn Gyu-back spotkał się z sekretarzem obrony USA Petem Hegsethem oraz japońskim ministrem obrony Shinjirō Koizumim. Choć rozmowy miały głównie charakter symboliczny i nie odbyło się formalne posiedzenie ministrów obrony trzech państw, zostało ono odebrane jako potwierdzenie kontynuacji współpracy bezpieczeństwa pomiędzy Seulem, Waszyngtonem i Tokio. Było to pierwsze tego typu spotkanie po objęciu władzy przez administrację Lee Jae-myunga i sygnał, że zmiana rządu w Korei Południowej nie oznacza odejścia od rozwijanych w ostatnich latach formatów współpracy trójstronnej. Szczególne znaczenie miało podkreślenie wspólnego zaangażowania w przeciwdziałanie zagrożeniom ze strony Korei Północnej oraz utrzymanie stabilności w regionie Indo-Pacyfiku. Podczas nieformalnej rozmowy z amerykańskim sekretarzem obrony Ahn podziękował również za pozytywną ocenę Korei Południowej przedstawioną w wystąpieniu strony amerykańskiej, w tym za wsparcie dla działań zmierzających do przejęcia przez Seul większej odpowiedzialności za własną obronność.

31 maja: w Singapurze odbyło się spotkanie ministrów obrony Korei Południowej i Japonii. Podczas spotkania ministrów obrony Korei Południowej i Japonii na marginesie Dialogu Shangri-La w Singapurze uzgodniono wznowienie po dziewięciu latach wspólnych ćwiczeń poszukiwawczo-ratowniczych (SAREX). Dla Seulu jest to symboliczny krok w odbudowie współpracy wojskowej, która została ograniczona po sporach związanych z kwestiami historycznymi oraz incydentem między południowokoreańską marynarką wojenną a japońskim samolotem patrolowym w 2018 r. Jednocześnie podczas rozmów strona japońska ponownie podniosła kwestię zawarcia umowy o wzajemnym wsparciu logistycznym (ACSA), umożliwiającej wymianę m.in. paliwa, żywności i amunicji pomiędzy siłami zbrojnymi obu państw. Minister obrony Ahn Gyu-back potwierdził, że temat był omawiany, jednak podkreślił, że rząd Korei Południowej nadal zachowuje ostrożne stanowisko wobec takiego porozumienia. Władze w Seulu wskazują, że dalsza instytucjonalizacja współpracy wojskowej z Japonią wymaga uwzględnienia wrażliwości opinii publicznej oraz nierozwiązanych kwestii historycznych. Spotkanie pokazuje, że administracja Lee Jae-myunga kontynuuje politykę poprawy relacji z Tokio i wzmacniania współpracy w obszarze bezpieczeństwa, jednocześnie starając się unikać działań, które mogłyby wywołać kontrowersje wewnętrzne.

31 maja – 1 czerwca: w Seulu odbył się pierwszy szczyt ministrów spraw zagranicznych Korei Południowej i państw afrykańskich. Spotkanie

wysokiego szczebla przedstawicieli MSZ stanowiło kontynuację ustaleń szczytu Korea–Afryka z 2024 roku. Uczestnicy przyjęli wspólne oświadczenie zakładające pogłębienie współpracy gospodarczej, technologicznej, rozwojowej i bezpieczeństwa. Szczególną uwagę poświęcono rozwojowi handlu, inwestycji infrastrukturalnych, cyfryzacji, edukacji, bezpieczeństwa żywnościowego oraz współpracy w sektorze surowców krytycznych, które odgrywają coraz większą rolę w globalnych łańcuchach dostaw związanych z transformacją energetyczną i rozwojem sztucznej inteligencji. Strony zapowiedziały również rozszerzenie współpracy w zakresie ochrony zdrowia, przeciwdziałania zmianom klimatu oraz bezpieczeństwa i przemysłu obronnego. Seul zadeklarował dalsze wsparcie dla integracji gospodarczej kontynentu poprzez współpracę z Afrykańską Kontynentalną Strefą Wolnego Handlu (AfCFTA) oraz zwiększenie pomocy rozwojowej. Wspólne oświadczenie wskazuje, że administracja Lee Jae-myunga traktuje rozwój relacji z Afryką jako jeden z elementów dywersyfikacji polityki zagranicznej oraz budowy pozycji Korei Południowej jako aktywnego uczestnika globalnego Południa. Spotkanie zakończyło się zapowiedzią organizacji kolejnego szczytu Korea–Afryka w 2029 roku.

KOMENTARZ

Kontrowersje wokół Starbucks a wybory samorządowe. Kontrowersja wokół kampanii „Tank Day” Starbucks Korea pokazuje, jak łatwo w Korei Południowej kwestie związane z pamięcią historyczną mogą zostać wciągnięte w bieżącą rywalizację polityczną. Choć źródłem kryzysu był niewątpliwie błąd marketingowy firmy, reakcje głównych aktorów politycznych wskazują, że sprawa szybko przestała dotyczyć wyłącznie odpowiedzialności korporacyjnej. Na dwa tygodnie przed wyborami samorządowymi skandal stał się kolejnym polem mobilizacji elektoratu i walki o interpretację wartości demokratycznych.

18 maja zajmuje szczególne miejsce w koreańskiej pamięci zbiorowej. Powstanie w Gwangju z 1980 r. stanowi fundament współczesnej narracji demokratycznej Republiki Korei, zwłaszcza dla środowisk progresywnych. Podobnie katastrofa promu Sewol z 2014 r. pozostaje symbolem nie tylko narodowej tragedii, ale również krytyki nieudolności państwa, rządzonego ówczesnie przez Park Geun-hye z partii konserwatywnej. Oba wydarzenia są silnie upolitycznione i od lat wykorzystywane w sporach między obozami politycznymi. W tym kontekście promocja „Tank Day”, odwołująca się do anglojęzycznego słowa „czołg”, uruchomiona właśnie 18 maja została odczytana nie jako niefortunny zbieg

okoliczności, lecz jako potencjalna kpina z ofiar represji wojskowych. Gdy media przypomniały również promocję kubków „Syrena” zorganizowaną w rocznicę katastrofy Sewol, powstała narracja o powtarzającym się lekceważeniu narodowych traum przez firmę.

Sprawa z pewnością nie wzbudziłaby aż tak silnych emocji, gdyby nie zbliżające się wybory samorządowe. Jak zareagowały na nią partie polityczne? Dla prezydenta Lee Jae Myunga oraz Partii Demokratycznej sprawa wpisała się w szerszą politykę obrony dziedzictwa demokratyzacji, szczególnie, że Gwangju i region Jeolla pozostają bastionami liberalnego elektoratu. Reakcja władz, od publicznej krytyki po bojkot Starbucksa przez część instytucji publicznych, miała pokazać, że państwo nie pozostaje obojętne wobec komercjalizacji lub trywializacji wydarzeń uznawanych za fundament współczesnej demokracji. Jednocześnie zdecydowana reakcja wobec Starbucksa pozwoliła samej Partii Demokratycznej podkreślić własne przywiązanie do wartości związanych z ruchem demokratycznym i postawić konserwatystów w defensywie.

Postawiło to Partię Siły Narodu w trudnym położeniu, szczególnie, że konserwatyści jeszcze nie odbudowali poparcia po impeachmentie prezydenta Yoon Suk-yeola, a wprowadzony przez niego krótkotrwały stan wojenny w grudniu 2024 roku ożywił wspomnienia o społecznej walce o demokrację. Z jednej strony Partia Siły Narodu nie mogła otwarcie bronić Starbucksa, ponieważ większość społeczeństwa uznała kampanię za niestosowną. Z drugiej strony konserwatyści obawiali się, że sprawa zostanie wykorzystana do mobilizacji liberalnego elektoratu poprzez odwołania do Gwangju i Sewol. Z tych powodów konserwatyści przyjęli strategię rozdzielenia tych dwóch kwestii: uznania błędu Starbucksa, przy jednoczesnej krytyce działań rządu jako nadmiernej ingerencji państwa. Narracja o „państwowym zastraszaniu” czy „zbiorowym linczu” miała na celu przesunięcie debaty z pamięci historycznej na kwestie wolności gospodarczej i nadużywania władzy przez rządzących

Z perspektywy wyborów samorządowych skandal prawdopodobnie nie stanie się czynnikiem decydującym o wynikach głosowania w skali całego kraju. Może jednak wpłynąć na mobilizację elektoratu oraz pogłębić istniejącą polaryzację polityczną. Szczególnie, że w ostatnich latach część środowisk skrajnie prawicowych rozpowszechniała teorie spiskowe podważające znaczenie powstania w Gwangju lub dyskredytujące jego uczestników. W efekcie nawet niezamierzone działania firm mogły zostać natychmiast odczytane przez opinię publiczną przez pryzmat istniejących konfliktów ideologicznych. Najważniejszym efektem może być nie tyle spadek sprzedaży Starbucksa, ile ponowne

umieszczenie kwestii Gwangju, Sewol i pamięci historycznej w centrum kampanii wyborczej.

II. KOREA POŁUDNIOWA I EUROPA ŚRODKOWO-WSCHODNIA

12 maja: znaczenie rozwoju współpracy strategicznej zostało podkreślone przez Polskę. Podczas przyjęcia z okazji rocznicy uchwalenia Konstytucji 3 Maja ambasador Polski Bartosz Wiśniewski wskazał na dynamicznie rozwijające się relacje dwustronne obejmujące przemysł obronny, nowe technologie, handel rolno-spożywczy, współpracę polarną oraz politykę kosmiczną. Podkreślił również znaczenie kontaktów międzyludzkich i współpracy obu państw na arenie międzynarodowej jako „czynników stabilności i przewidywalności” w niestabilnym środowisku międzynarodowym. Ambasador potwierdził także niezmiennie wsparcie Polski dla Ukrainy oraz wyraził nadzieję na aktywny udział Korei Południowej w planowanej na ten rok konferencji poświęconej odbudowie Ukrainy. W imieniu rządu Korei Południowej głos zabrał wiceminister spraw zagranicznych ds. gospodarczych Park Jong-han, który określił Konstytucję 3 Maja jako symbol dążeń Polaków do demokracji i niepodległości. W wydarzeniu uczestniczyli przedstawiciele korpusu dyplomatycznego, administracji państwowej oraz środowisk biznesowych obu krajów.

20 maja: współpraca dwustronna została omówiona z Albanią. Premier Kim Min-seok spotkał się z premierem Albanii Edim Ramą. Rozmowy dotyczyły przede wszystkim możliwości rozszerzenia współpracy w obszarach handlu, inwestycji oraz sztucznej inteligencji. Obie strony podkreśliły znaczenie nowych technologii dla rozwoju gospodarczego oraz wyraziły wolę zacieśniania relacji dwustronnych. Spotkanie odzwierciedla rosnące zainteresowanie Seulu budową partnerstw technologicznych poza tradycyjnymi kierunkami współpracy w Europie.

25 maja: współpraca w sektorach energetycznym i obronnym została omówiona z Chorwacją. Podczas spotkania w Seulu szef koreańskiego MSZ Cho Hyun oraz minister spraw zagranicznych Chorwacji Gordan Grlić Radman podkreślili znaczenie pogłębiania partnerstwa w takich obszarach jak przemysł zbrojeniowy, energetyka, technologie bateryjne oraz nauka i innowacje. Strony pozytywnie oceniły dotychczasowy rozwój relacji, wskazując na niedawno podpisane porozumienia dotyczące współpracy obronnej, gospodarczej oraz naukowo-technicznej. Uzgodniono również rozpoczęcie prac nad umową

o współpracy w zakresie bezpieczeństwa publicznego, przyspieszenie negocjacji dotyczących programu wizowego „working holiday” oraz kontynuację wymiany eksperckiej między resortami spraw zagranicznych obu państw. Wizyta chorwackiego ministra była pierwszą wizytą szefa dyplomacji Chorwacji w Korei Południowej od ośmiu lat.

28 maja: kwestie bezpieczeństwa zostały omówione przez UE i Koreę Południową. Minister spraw zagranicznych Cho Hyun spotkał się w Seulu z delegacją Parlamentu Europejskiego ds. stosunków z Półwyspem Koreańskim (DKOR), której przewodniczył César Luena. Podczas rozmów strony wymieniły opinie na temat sytuacji bezpieczeństwa na Półwyspie Koreańskim, w Azji Północno-Wschodniej oraz wojny w Ukrainie. Minister Cho przedstawił założenia polityki zagranicznej administracji Lee Jae-myunga, w tym podejście wobec Korei Północnej, jednocześnie pozytywnie oceniając dotychczasowe działania Unii Europejskiej na rzecz zaangażowania w kwestie północnokoreańskie. Przedstawiciele Parlamentu Europejskiego wyrazili natomiast uznanie dla wsparcia udzielanego przez Republikę Korei Ukrainie. Obie strony zgodnie oceniły, że w ostatnich latach relacje koreańsko-unijne znacząco rozwinęły się w obszarach gospodarki, handlu, bezpieczeństwa, obronności oraz kontaktów międzyludzkich. Uzgodniono również kontynuację regularnych konsultacji politycznych na różnych szczeblach.

28 maja: zaniepokojenie unijnymi tendencjami protekcyjnymi zostało wyrażone przez Seul. Minister handlu Yeo Han-koo spotkał się w Seulu z delegacją Parlamentu Europejskiego ds. stosunków z Półwyspem Koreańskim, wyrażając zaniepokojenie rosnącymi tendencjami protekcyjnymi w polityce gospodarczej UE. Strona koreańska zwróciła uwagę m.in. na planowane zaostrenie unijnych środków ochronnych wobec importu stali oraz projekt Industrial Accelerator Act, który przewiduje preferencje dla produktów wytwarzanych w UE i większe ograniczenia dla inwestorów zagranicznych. Seul podkreślił, że nowe regulacje mogą negatywnie wpłynąć na koreański eksport w sektorach stali, motoryzacji i baterii, apelując o uwzględnienie interesów partnerów handlowych. Obie strony omówiły również możliwości pogłębienia współpracy w zakresie bezpieczeństwa łańcuchów dostaw w obliczu narastającej niestabilności gospodarki światowej.

III. RELACJE MIĘDZYKOREAŃSKIE

7 maja: Korea Północna miała złagodzić antypołudniowokoreańską retorykę według służb wywiadowczych. Podczas posiedzenia parlamentarnej komisji ds. wywiadu Narodowa Służba Wywiadu (NIS) poinformowała, że zrewidowana w marcu 2026 r. konstytucja KRLD utrzymuje koncepcję „dwóch państw” na Półwyspie Koreańskim, jednak znacząco ogranicza wrogie odniesienia do Republiki Korei. Dokument nie określa już Korei Południowej mianem „wroga” ani celu działań wojennych, choć podkreśla nienaruszalność granic państwowych KRLD. Według NIS zmiany wskazują na dążenie Pjongjangu do trwałego zerwania więzi międzykoreańskich przy jednoczesnym utrzymaniu stabilnej sytuacji bezpieczeństwa i unikaniu otwarcie konfrontacyjnej postawy. Nowelizacja konstytucji odzwierciedla ogłoszoną przez Kim Jong Una w 2023 r. zmianę polityki wobec Południa, zgodnie z którą Republika Korei nie jest już traktowana jako partner przyszłego zjednoczenia, lecz jako odrębne państwo. W dokumencie określono także terytorium KRLD jako obszar graniczący z Chinami i Rosją na północy oraz z Koreą Południową na południu, wraz z przyległymi wodami terytorialnymi i przestrzenią powietrzną.

9 maja: udział Korei Północnej w rosyjskiej Paradzie Zwycięstwa został odnotowany przez Seul. Oddział Koreańskiej Armii Ludowej po raz pierwszy wziął udział w obchodach Dnia Zwycięstwa na Placu Czerwonym w Moskwie. Według północnokoreańskich mediów udział delegacji wojskowej odbył się na zaproszenie Rosji. Po zakończeniu uroczystości prezydent Władimir Putin spotkał się z dowódcą północnokoreańskiego kontyngentu i wyraził wdzięczność za udział w wydarzeniu. Ministerstwo ds. Zjednoczenia Korei Południowej oceniło, że udział północnokoreańskich żołnierzy w paradzie miał na celu publiczne zademonstrowanie pogłębiającej się współpracy wojskowej między Pjongjangiem a Moskwą.

20 maja: koncepcja „pokojowego modelu dwóch państw” została doprecyzowana przez Ministerstwo ds. Zjednoczenia. Minister ds. Zjednoczenia Jeong Dong-young podczas posiedzenia parlamentarnej Komisji Spraw Zagranicznych i Zjednoczenia odniósł się do zapisów tegorocznej „Białej Księgi Zjednoczenia”, wyjaśniając założenia koncepcji tzw. „pokojowego modelu dwóch państw”. Minister podkreślił, że propozycja Seulu zasadniczo różni się od promowanej przez Pjongjang koncepcji „wrogich dwóch państw”. Według Jeonga Korea Południowa uznaje istnienie dwóch odrębnych podmiotów suwerennych na Półwyspie Koreańskim, jednak relacje między nimi nie powinny być traktowane jako klasyczne stosunki międzypaństwowe między obcymi państwami. Minister zaznaczył, że takie podejście pozostaje zgodne zarówno z konstytucją Republiki Korei, jak i linią polityczną utrzymywaną przez kolejne

administracje od czasów rządu Roh Tae-woo. Jednocześnie odrzucił północnokoreańską koncepcję „dwóch wrogich państw” jako próbę trwałego rozdzielenia obu Korei i uznania ich za całkowicie odrębne organizmy polityczne. Wypowiedzi Jeonga wpisują się w szerszą debatę dotyczącą redefinicji polityki międzykoreańskiej administracji Lee Jae-myunga, która stara się pogodzić pragmatyczne uznanie obecnych realiów politycznych z utrzymaniem formalnego celu pokojowego współistnienia i przyszłego zjednoczenia.

Minister ds. Zjednoczenia odniósł się także do kwestii denuklearyzacji, stwierdzając, że choć zasada denuklearyzacji Półwyspu Koreańskiego pozostaje formalnie utrzymana, zmieniające się realia międzynarodowe powodują, iż koncepcja „całkowitej, nieodwracalnej i weryfikowalnej denuklearyzacji” staje się coraz mniej realistyczna. Minister podkreślił, że priorytetem obecnej administracji jest przede wszystkim powstrzymanie dalszego rozwoju północnokoreańskiego programu nuklearnego, a nie forsowanie postulatów rozbrojeniowych. Według Jeonga takie podejście znajduje zrozumienie zarówno w Waszyngtonie, jak i w Pekinie. Wpisuje się to w pragmatyczną politykę prezydenta Lee Jae-myunga, także w obszarze problemu północnokoreańskiej broni jądrowej. Seul sygnalizuje, że zamierza koncentrować się bardziej na zarządzaniu zagrożeniem niż na szybkim osiągnięciu pełnej denuklearyzacji.

21 maja: sprzedaż amerykańskiej broni została skrytykowana przez KRLD.

Pjongjang potępił decyzję USA o zatwierdzeniu sprzedaży Seulowi uzbrojenia o wartości ok. 4,2 mld USD, obejmującej m.in. śmigłowce MH-60R Seahawk oraz modernizację śmigłowców AH-64E Apache. W komentarzu opublikowanym przez KCNA północnokoreańskie MSZ uznało działania Waszyngtonu za element strategii wzmocnienia amerykańskiej dominacji wojskowej w regionie Azji i Pacyfiku oraz przekształcania Korei Południowej w narzędzie realizacji tej polityki. Pjongjang ostrzegł, że dalsza rozbudowa potencjału wojskowego Korei Południowej i jej sojuszników doprowadzi do „symetrycznych działań” ze strony KRLD, zapowiadając dalsze wzmocnienie własnych zdolności odstraszania.

21 maja: konsultacje ze Stanami Zjednoczonymi w sprawie Korei Północnej zostały przeprowadzone w Seulu.

Minister ds. Zjednoczenia Jeong Dong-young spotkał się w Seulu z grupą amerykańskich ekspertów zajmujących się bezpieczeństwem i polityką wobec Korei Północnej, w tym przedstawicielami Hudson Institute, Brookings Institution oraz RAND Corporation. W trakcie rozmów omówiono aktualną sytuację na Półwyspie Koreańskim, perspektywy wznowienia dialogu USA-KRLD oraz możliwe kierunki bardziej „realistycznego” podejścia do kwestii północnokoreańskiego programu nuklearnego. Jeong podkreślił znaczenie sojuszu koreańsko-amerykańskiego jako fundamentu stabilności regionalnej oraz zaznaczył, że ścisła współpraca Seulu i Waszyngtonu pozostaje kluczowa dla rozwiązania problemu podziału Półwyspu i zagrożenia

nuklearnego KRLD. Minister przedstawił również działania administracji Lee Jae-myunga na rzecz „pokojuowego współistnienia” na Półwyspie Koreańskim, apelując o zainteresowanie i wsparcie ze strony amerykańskich środowisk eksperckich.

23 maja: odwołanie do dziedzictwa Roh Moo-hyuna znalazło się w przemówieniu prezydenta Lee Jae-myunga. Podczas obchodów 17. rocznicy śmierci byłego prezydenta Roh Moo-hyuna prezydent Lee Jae-myung zapowiedział kontynuację jego politycznego dziedzictwa. W przemówieniu podkreślił konieczność walki z przywilejami elit, wzmacniania sprawiedliwości społecznej oraz wspierania zrównoważonego rozwoju regionalnego. W przemówieniu odwołał się również do polityki wobec Korei Północnej, deklarując przywiązanie do ducha Deklaracji z 4 października 2007 r., podpisanej przez Roh Moo-hyuna i Kim Dzong Ila. Lee podkreślił znaczenie pokojowego współistnienia oraz współpracy międzykoreańskiej jako elementów długofalowej stabilizacji Półwyspu Koreańskiego.

26 maja: wezwanie do pokojowego współistnienia została wystosowane przez Seul. Korea Północna przeprowadziła kolejny test raketowy, wystrzelując pocisk balistyczny krótkiego zasięgu (CRBM) w kierunku Morza Zachodniego. Była to ósma próba raketowa Pjongjangu od początku roku. W odpowiedzi rząd Korei Południowej wezwał KRLD do wsparcia wysiłków na rzecz pokoju i redukcji napięć na Półwyspie Koreańskim. Ministerstwo Spraw Zagranicznych podkreśliło, że Seul będzie kontynuował działania na rzecz rozwiązania problemu nuklearnego poprzez stopniowe i pragmatyczne podejście we współpracy ze społecznością międzynarodową.

27 maja: test nowych systemów raketowych został przeprowadzony przez KRLD. Według północnokoreańskich mediów testy obserwowane przez przewodniczącego Kim Jong Una objęły nowy lekki wielozadaniowy system wyrzutni raketowych, taktyczne pociski manewrujące oraz rakiety balistyczne krótkiego zasięgu. Testy miały służyć ocenie skuteczności nowych technologii, w tym systemów autonomicznej nawigacji i elementów sztucznej inteligencji wykorzystywanych do naprowadzania pocisków. Kim Jong Un podkreślił konieczność dalszego wzmacniania zarówno potencjału nuklearnego, jak i konwencjonalnych sił zbrojnych KRLD. Warto zauważyć, że testy przeprowadzono dzień po tym, jak Seul zapowiedział rozwój programu okrętów podwodnych o napędzie jądrowym.

27 maja: rozczarowanie brakiem dokumentu końcowego konferencji NPT zostało wyrażone przez Seul. Jedenasta konferencja przeglądowa Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej (NPT), która odbyła się w siedzibie ONZ w Nowym Jorku, zakończyła się bez wypracowania końcowego konsensusu, co oznacza trzecią z rzędu porażkę procesu przeglądowego NPT. Według

południowokoreańskich źródeł dyplomatycznych jednym z głównych punktów spornych była kwestia programu nuklearnego Korei Północnej. Delegacja Korei Południowej konsekwentnie domagała się uwzględnienia w dokumencie odniesień do denuklearyzacji Półwyspu Koreańskiego, nieuznawania KRLD za państwo nuklearne oraz potrzeby rozwiązania problemu drogą dialogu i negocjacji. Rosja miała jednak sprzeciwić się umieszczeniu jakichkolwiek zapisów dotyczących północnokoreańskiego programu jądrowego, sygnalizując gotowość do zablokowania całego konsensusu. Ostatecznie projekt końcowego dokumentu nie został nawet formalnie przedstawiony pod głosowanie. Wystąpienie rosyjskiej delegacji zostało w Korei Południowej odebrane jako kolejny sygnał pogłębiającego się zbliżenia Moskwy i Pjongjangu oraz rosnącej gotowości Rosji do politycznej ochrony Korei Północnej na arenie międzynarodowej. Seul wyraził rozczarowanie brakiem nawet symbolicznego odniesienia do kwestii denuklearyzacji KRLD, podkreślając, że sytuacja ta odzwierciedla pogłębiające się podziały w systemie międzynarodowym oraz osłabienie globalnych mechanizmów kontroli zbrojeń i nierozprzestrzeniania broni jądrowej.

28 maja: brak gotowości do dialogu z Koreą Południową według oceny Singapuru. Minister spraw zagranicznych Singapuru Vivian Balakrishnan, który odbył wizytę w Pjongjangu i spotkał się po powrocie z szefem południowokoreańskiego MSZ, Cho Hyun. W rozmowie stwierdził, że KRLD nie wykazuje obecnie gotowości do otwarcia „znaczących kanałów dialogu” z Koreą Południową, Stanami Zjednoczonymi ani Japonią. Według singapurskiego ministra priorytetem władz w Pjongjangu pozostaje wzmacnianie samowystarczalności państwa oraz potencjału odstraszenia militarnego. Balakrishnan zwrócił również uwagę na istotną zmianę ideologiczną w polityce KRLD. Jego zdaniem najbardziej zauważalną różnicą w porównaniu z poprzednią wizytą sprzed ośmiu lat jest całkowite odrzucenie przez Pjongjang koncepcji zjednoczenia z Koreą Południową. Minister ocenił, że północnokoreańskie władze nie postrzegają już zjednoczenia jako realistycznego celu politycznego, co wpisuje się w ogłoszoną przez Kim Dzong Una strategię traktowania Republiki Korei jako odrębnego i wrogiego państwa. Ocena ta potwierdza wcześniejsze sygnały płynące z Seulu, wskazujące, że mimo deklarowanej przez administrację Lee Jae-myunga gotowości do dialogu, Korea Północna nie jest zainteresowana szybkim wznowieniem kontaktów międzykoreańskich.

Singapurski minister zaapelował jednocześnie do Seulu i Waszyngtonu o „strategiczną cierpliwość”, argumentując, że stworzenie warunków do wznowienia dialogu będzie wymagało czasu. Zadeklarował także gotowość Singapuru do utrzymywania kanałów komunikacji z Pjongjangiem, choć podkreślił, że jego kraj nie zamierza obecnie podejmować formalnej roli

mediatora. Wcześniej Singapur był gospodarze szczytu Kim Jong Una i Donalda Trumpa w 2018 roku.

31 maja: w Moskwie odbyło się spotkanie szefa północnokoreańskich służb wywiadowczych z Siergiejem Szojgu. Dyrektor północnokoreańskiego Narodowego Biura Wywiadu Ri Chang-dae uczestniczył w Międzynarodowym Forum Bezpieczeństwa oraz spotkaniu wysokich przedstawicieli ds. bezpieczeństwa w Moskwie, gdzie przeprowadził rozmowy z sekretarzem Rady Bezpieczeństwa Rosji Siergiejem Szojgu. Według mediów północnokoreańskich strony omówiły pogłębienie współpracy między służbami bezpieczeństwa i wywiadu obu państw oraz koordynację działań służących ochronie „kluczowych interesów narodowych” i reagowaniu na wyzwania bezpieczeństwa regionalnego i globalnego. W swoim wystąpieniu Ri podkreślił konieczność wzmacniania potencjału obronnego państw w warunkach pogłębiających się napięć międzynarodowych oraz wyraził pełne poparcie dla działań Rosji. Wizyta w Moskwie może być postrzegana jako potwierdzenie rosnącego znaczenia komponentu wywiadowczego w strategicznym partnerstwie Pjongjangu i Moskwy.

KOMENTARZ

Wdrażanie planu rozwoju okrętu podwodnego o napędzie atomowym jako elementu strategii odstraszania. Ogłoszenie 26 maja przez administrację Lee Jae-myunga podstawowego planu budowy południowokoreańskiego okrętu podwodnego o napędzie atomowym stanowi ważny sygnał redefinicji strategii bezpieczeństwa Korei Południowej. Szczególnie istotne jest podkreślenie przez Ministerstwo Obrony zamiaru samodzielnego opracowania reaktora dla okrętu, przy jednoczesnym imporcie paliwa jądrowego ze Stanów Zjednoczonych. Oznacza to odejście od modelu australijskiego realizowanego w ramach AUKUS i próbę budowy bardziej autonomicznego potencjału strategicznego.

Koncepcja pozyskania przez Koreę Południową okrętów o napędzie atomowym pojawia się regularnie od lat 90., jednak dotychczas napotykała na ograniczenia polityczne, technologiczne i międzynarodowe. Głównymi barierami pozostawały zobowiązania wynikające z układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, konieczność uzyskania zgody USA na transfer materiałów jądrowych oraz obawy przed reakcją Chin i Korei Północnej.

Obecna inicjatywa pojawia się jednak w odmiennym środowisku strategicznym. Dynamiczny rozwój północnokoreańskich zdolności nuklearnych i raketowych,

pogłębiająca się współpraca wojskowa Moskwy i Pjongjangu oraz rosnąca rywalizacja amerykańsko-chińska zwiększają presję na rozbudowę południowokoreańskich zdolności odstraszania. Z perspektywy wojskowej atomowy okręt podwodny znacząco zwiększyłby możliwości operacyjne południowokoreańskiej marynarki wojennej. W przeciwieństwie do jednostek konwencjonalnych mogłyby pozostawać pod wodą przez wiele miesięcy, prowadzić długotrwałe działania obserwacyjne oraz szybciej reagować na aktywność północnokoreańskich okrętów i wyrzutni raketowych. Jednocześnie projekt wpisuje się w szerszą tendencję rozbudowy zdolności strategicznych Korei Południowej, obejmującą rozwój satelitów rozpoznawczych, systemów obrony przeciwrakietowej czy precyzyjnych zdolności uderzeniowych.

Należy zauważyć, że w wymiarze politycznym projekt ma znaczenie wykraczające poza samą modernizację marynarki wojennej. Deklaracja budowy własnego reaktora pokazuje ambicję zwiększenia autonomii strategicznej Korei Południowej wobec Stanów Zjednoczonych. Wpisuje się to w pragmatyczną politykę Lee Jae-myunga: Seul stara się równocześnie utrzymać sojusz z USA, nie prowokować Chin i stopniowo poszerzać własną przestrzeń strategicznego manewru. Należy podkreślić, że w południowokoreańskiej narracji wokół projektu dominuje retoryka, że jest to element „samodzielnych zdolności obronnych” wobec zagrożenia ze strony KRLD, choć w rzeczywistości może wzmacniać regionalną architekturę odstraszania wobec Chin, szczególnie na Morzu Wschodniochińskim i w zachodniej części Pacyfiku.

Kluczowym problemem dla Seulu pozostaje kwestia zgodności projektu z międzynarodowym układem o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej. W przeciwieństwie do modelu AUKUS Korea Południowa planuje samodzielnie budować reaktor, co może wzbudzać większe obawy dotyczące potencjalnego transferu technologii i materiałów jądrowych. Seul stara się minimalizować te obawy poprzez deklarację wykorzystania nisko wzbogaconego uranu (LEU), a nie wysoko wzbogaconego uranu (HEU), który może być używany do produkcji broni jądrowej. Mimo to negocjacje z USA oraz Międzynarodową Agencją Energii Atomowej mogą okazać się długotrwałe i politycznie skomplikowane.

Obecnie projekt znajduje się na etapie politycznej deklaracji i wstępnych założeń strategicznych. Warto jednak podkreślić, że coraz więcej decydentów w Seulu zakłada, że Korea Północna pozostanie de facto państwem nuklearnym w przewidywalnej przyszłości. W konsekwencji celem polityki bezpieczeństwa staje się nie tyle przygotowanie do denuklearyzacji Półwyspu Koreańskiego, ile budowa zdolności wojskowych umożliwiających skuteczne odstraszanie i monitorowanie przeciwnika dysponującego bronią jądrową. W tym kontekście

okręt o napędzie atomowym stanowiłby nie tylko narzędzie zwiększające możliwości operacyjne marynarki wojennej, ale także symbol rosnących ambicji strategicznej autonomii Korei Południowej.

**OŚRODEK SPRAW
AZJATYCKICH**
Uniwersytet Łódzki

RAPORTY OPINIE DORADZTWO

PIERWSZY W POLSCE UNIWERSYTECKI
THINK-TANK

DORADZTWO POLITYCZNE I BIZNESOWE

ZESPÓŁ Z PRAKTYKĄ W AZJI

www.osa.uni.lodz.pl

